

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Factors Affecting the Participation Decisions of Undergraduate Students at Suan Sunandha Rajabhat University

จิตารัตน์ เจริญภักตร์¹ อาจารย์ ดร.สำเนียง มณีฉาย²

Tidarat Charoenpak¹ Dr.Samneang Maneechai²

E-mail: Tidarat.ch@ssru.ac.th

E-mail: samneang.ma@ssru.ac.th

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การจัดกิจกรรมถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นสำหรับนักศึกษาในทุกมหาวิทยาลัย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแรงจูงใจ 2) ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 400 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนาที่แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ในการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test และ F-test เพื่อทดสอบความแปรปรวนและวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย 4.76 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18 ปัจจัยแรงจูงใจมีค่าเฉลี่ย 4.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21 และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีค่าเฉลี่ย 4.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.22 โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด 2) ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแรงจูงใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทั้งในด้านเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีแกวดล้อม และด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการกิจกรรมของนักศึกษา โดยเฉพาะต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยและกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา และต่อยอดในการสร้างสรรค์กิจกรรมที่ดีมีคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษาต่อไป

คำสำคัญ

กิจกรรมนักศึกษา, แรงจูงใจ, การตัดสินใจ

Abstract

Organizing activities is an important and necessary element for students in every university. This research aimed to study 1) the level of student activity participation, personal factors and motivation factors, and 2) personal factors and motivation factors that influence

the decision to participate in activities of undergraduate students at Suan Sunandha Rajabhat University. This research is a quantitative research. The sample group used in the study is 400 undergraduate students at Suan Sunandha Rajabhat University, selected by stratified sampling. Data were collected using a questionnaire. The statistics used in the research consisted of descriptive statistics showing the mean and standard deviation, and inferential statistics. In testing the hypothesis, t-test and F-test were used to test the variance and analyze the multiple regression. The results of the research found that 1) personal factors had a mean of 4.76 with a standard deviation of 0.18, motivation factors had a mean of 4.81 with a standard deviation of 0.21, and student activity participation had a mean of 4.89 with a standard deviation of 0.22. All respondents gave the highest level of opinions. 2) personal factors and motivation factors influenced the decision to participate in activities of undergraduate students at Suan Sunandha Rajabhat University. Both in terms of morality and ethics, public service and environmental conservation, and sports and health promotion, the results of this research can be used to manage student activities, especially for university administrators and the Student Development Division of Suan Sunandha Rajabhat University, to be used as a guideline for improving, developing, and expanding on the creation of good quality activities that are consistent with the real needs of students.

Keywords

Student Activities, Motivation, Decision

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน โดยเริ่มต้นจากโรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ. 2480 และได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในปี พ.ศ. 2547 ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ซึ่งกำหนดให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างรอบด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาผ่านกิจกรรมนอกหลักสูตร มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมงก่อนสำเร็จการศึกษา โดยกิจกรรมเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม และคุณธรรมจริยธรรม รวมถึงพัฒนาทักษะชีวิต และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ทั้งนี้กิจกรรมมีความหลากหลาย เช่น ด้านวิชาการ กีฬา บำเพ็ญประโยชน์ และศิลปวัฒนธรรม

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานยังประสบข้อจำกัดหลายด้าน เช่น นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม การจัดกิจกรรมบางช่วงเวลาอาจไม่เหมาะสมกับตารางเรียนของนักศึกษา หรือกิจกรรมไม่ตรงกับความสนใจ รวมถึงปัญหาการประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่ทั่วถึง นอกจากนี้ ลักษณะของนักศึกษาในบริบทของมหาวิทยาลัยซึ่งตั้งอยู่ในเขตเมือง ทำให้นักศึกษาหลายคนต้องใช้เวลาเดินทางนาน หรือมีภาระงานนอกเวลาเรียน เช่น การทำงานพาร์ทไทม์และดูแลครอบครัว ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมุ่งวิเคราะห์ทั้งปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจ และบริบทของชีวิต

นักศึกษา เพื่อนำไปสู่แนวทางในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาในปัจจุบัน

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาถือเป็นบริบทที่มีความเหมาะสมในการศึกษา เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีนักศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุดในประเทศ และได้รับการจัดอันดับโดย Webometrics ให้เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏอันดับ 1 ต่อเนื่องเป็นเวลา 10 ปี ทำให้การศึกษาในครั้งนี้มี ความสำคัญและสามารถนำไปสู่การปรับปรุงเชิงนโยบายในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแรงจูงใจ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การวิจัยเป็นการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีของปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. ขอบเขตด้านตัวแปร
ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ 2 ตัว และตัวแปรตาม 1 ตัว แต่ละตัวมีตัวแปรสังเกตได้ ดังนี้
2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล (ตัวแปรอิสระ) ประกอบด้วย 1) คณะที่กำลังศึกษา 2) รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และ 3) ที่พักอาศัยของนักศึกษา
2.2 ปัจจัยแรงจูงใจ (เป็นตัวแปรอิสระ) ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านทักษะการคิด และ 2) ปัจจัยด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น
2.3 การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (เป็นตัวแปรตาม) ประกอบด้วย 1) ด้านเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม 2) ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีแกวัล้อม 3) ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2566 ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร จำนวน 6,183 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน
4. ขอบเขตด้านพื้นที่และระยะเวลา
ทำการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ระยะเวลา ตุลาคม 2567 - กุมภาพันธ์ 2568

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีสำรวจ ผู้วิจัยเสนอวิธีการดำเนินการวิจัย ด้านปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร ระดับชั้นปริญญาตรี โดยการแจกแบบสอบถามนักศึกษาจำนวน 400 คน เพื่อตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

2. กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร ซึ่งการกำหนดกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเพียงนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีที่เข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร จำนวน 6,183 คน (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2566)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ และชั้นปีที่กำลังศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อสำรวจข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี ได้แก่ คณะที่กำลังศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และที่พักอาศัยของนักศึกษา

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำตอบโดยเป็นคำถามปลายปิด (close – ended question) มีหลายคำตอบให้เลือก (multiple choices question) โดยให้เกณฑ์สำหรับชีวิตระดับการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาทั้งหมด 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

จำนวนทั้งหมด 3 ด้านประกอบด้วย

1. กิจกรรมด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
2. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม
3. กิจกรรมด้านเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดในการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การทดสอบความตรง (validity) IOC คือ ค่าความตรงของแบบสอบถาม กับ วัตถุประสงค์ หรือเนื้อหาการวิจัย (IOC: index of item objective congruence) ผลการตรวจค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน มีค่า +1 ทั้งหมดทุกข้อคำถามจึงนำไปใช้จริงได้ โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัยคือ กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละข้อแต่ละส่วนของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงกับที่ผู้วิจัยต้องการ และคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่ ยากหรือง่ายเพียงใด โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค อัลฟา (Cronbach’s alpha coefficient) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา 3 ด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตัวแปร	ค่าความเชื่อถือได้ (n=30)
1. คณะที่กำลังศึกษา (FCTS)	.867
2. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว (AFI)	.884

3. ที่พักอาศัยของนักศึกษา (SACM)	.920
4. ด้านทักษะการคิด (ITTS)	.890
5. ด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น (ITWS)	.868
6. ด้านเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม (APME)	.883
7. ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม (VNAT)	.866
8. ด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ (SHPA)	.880

ซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับแบบสอบถามที่กำหนดตัวเลือกหลายระดับ และค่าที่ได้จะต้องมีค่ามากกว่า 0.70 (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2546 อ้างถึงใน ธรรมนูญ คงดี, 2554, หน้า 38) ในการวิเคราะห์ครั้งนี้มีค่า Cronbach ที่จับได้เท่ากับ .918 จึงถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเที่ยง (reliability) ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และได้ค่าที่เหมาะสมไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation, S.D.) ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

1.2 ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา 3 ด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.2.1 กิจกรรมด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ

1.2.2 กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม

1.2.3 กิจกรรมด้านเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม

วิเคราะห์โดยคำนวณค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation, S.D.)

2. สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในสมมติฐานต่าง ๆ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

2.1 ใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-way ANOVA) สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างที่มีตัวแปรตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป

2.2 การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (multiple regression) เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามด้วยตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ซึ่งช่วยในการพยากรณ์ให้มีความถูกต้องมากขึ้น

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยกำหนดตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และปัจจัยแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการสำรวจ (Survey Method) ซึ่งใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์สถิติตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล

ข้อมูลลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 268 คน และเพศชาย จำนวน 132 คน

กลุ่มอายุ ผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในกลุ่มอายุ 21-22 ปี จำนวน 220 คน รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 18-20 ปี จำนวน 180 คน

ระดับชั้นปี ผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 130 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 96 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 64 คน

ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1

ชื่อตัวแปร	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ปัจจัยส่วนบุคคล PSF	4.76	0.18	มากที่สุด	3
ปัจจัยแรงจูงใจMTF	4.81	0.21	มากที่สุด	2
การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา PSTA	4.89	0.22	มากที่สุด	1

พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ปัจจัยแรงจูงใจ และปัจจัยส่วนบุคคล มีระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกตัวแปร มีค่าเฉลี่ยเรียงกันตามลำดับ ได้แก่ 4.89 4.81 และ 4.76

ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2

ปัจจัยส่วนบุคคล	B	t	Sig.
คณะที่กำลังศึกษา	.476	12.701	.000*
รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	.220	5.580	.000*
ที่พักอาศัยของนักศึกษา	.024	3.005	.000*

พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา โดยปัจจัยด้านคณะที่กำลังศึกษามีอิทธิพลสูงสุดรองลงมาได้แก่ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวและที่พักอาศัยของนักศึกษา ตามลำดับ สามารถอธิบายการผันแปรได้ 66.90%

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง และนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป จากการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลลักษณะเฉพาะบุคคล

จากการศึกษา เป็นเพศหญิง 268 คน เพศชาย 132 คน เพศหญิงมีมากกว่าเพศชาย กลุ่มอายุ 18–20 ปี มี 180 คน อายุ 21 – 22 ปีมี 220 คน และระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5% รองลงมา ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24% และผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16% รวม 400 คน

2. ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1

2.1 ระดับความคิดเห็นของปัจจัยส่วนบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.76 ประกอบด้วย คณะที่กำลังศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.86 รายได้เฉลี่ยของครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 4.75 ที่พักอาศัยของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.64 ทั้งหมดมีระดับความคิดเห็นมากที่สุดเช่นกัน

2.2 ปัจจัยแรงจูงใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.81 ประกอบด้วย ด้านทักษะการคิด มีค่าเฉลี่ย 4.75 และด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 4.86 ทั้งหมดมีระดับความคิดเห็นมากที่สุดเช่นกัน

2.3 การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.89 ประกอบด้วย ด้านเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม มีค่าเฉลี่ย 4.86 ด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีน้ำเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.90 และด้านกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ มีค่าเฉลี่ย 4.90 ทั้งหมดมีระดับความคิดเห็นมากที่สุดเช่นกัน

3. ข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยปัจจัยด้านคณะที่กำลังศึกษามีอิทธิพลสูงสุด รองลงมาได้แก่ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวและที่พักอาศัยของนักศึกษาตามลำดับ

3.2 ปัจจัยแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยปัจจัยด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีอิทธิพลสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านทักษะการคิด

3.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ คณะที่ศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และลักษณะที่พักอาศัยพบว่า ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยเฉพาะความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในคณะและระบบการลงทะเบียนกิจกรรมที่เสถียร มีผลต่อความสนใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษาจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้น ผลการศึกษายังสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา เช่น สกลวรรณ อรรถผล (2551) ที่พบว่า คณะและระดับชั้นปีมีผลต่อความเห็นต่อกิจกรรม, อมรเทพ สีนวนสูง (2559) ที่พบว่านักศึกษาต่างชั้นปีมีความเห็นแตกต่างกันในบางกิจกรรม โดยเฉพาะปี 4 มุ่งเน้นการเตรียมตัวสู่การทำงาน และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543) ที่อธิบายลักษณะพฤติกรรมของนิสิตในแต่ละชั้นปี ซึ่ง

สะท้อนถึงพัฒนาการด้านอารมณ์และความสนใจที่เปลี่ยนไปตามวัย ในด้านที่พักอาศัย นักศึกษาที่อยู่กับ ผู้ปกครองอาจไม่สะดวกเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน หรือวันหยุด จึงควรมีการจัดกิจกรรมให้ เอื้อต่อการเดินทางและมีความปลอดภัย

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

ปัจจัยแรงจูงใจด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของ นักศึกษามากที่สุด นักศึกษามองว่าการทำกิจกรรมช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น ความสามัคคี การทำงาน เป็นทีม การมีความรับผิดชอบ รวมถึงทักษะความเป็นผู้นำและการกล้าแสดงออก ผลการวิจัยสอดคล้องกับ แนวคิดของ สมโชค เพ็งลี (2563) ที่ระบุว่า นักศึกษาเลือกเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสะสมชั่วโมงกิจกรรมและเพื่อ พัฒนาทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริง โดยแนะนำว่าควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการและความ สนใจของนักศึกษา รวมถึงเน้นการพัฒนาทักษะอาชีพ การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และส่งเสริมอัตลักษณ์ ผ่านกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และปลอดภัย

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านคณะที่กำลังศึกษา ด้าน รายได้เฉลี่ยของครอบครัว และด้านที่พักอาศัยของนักศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งทุกด้านที่ กล่าวมายอมรับสมมติฐานการวิจัย มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา
2. ปัจจัยแรงจูงใจในการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา พบว่า ทั้งด้านทักษะการคิด และด้าน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้ง 2 ด้านมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาเป็นอย่างมาก
3. มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายที่ส่งเสริมให้การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และพื้นฐานของนักศึกษาในแต่ละคณะ โดยควรมีระบบสำรวจความต้องการและแรงจูงใจของนักศึกษาเป็น ประจำทุกภาคการศึกษา เพื่อปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. มหาวิทยาลัยควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านกีฬาประเภทต่างๆ ด้านสุขอนามัย รวมไปถึง กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบทที่ช่วยปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคม
5. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการหรืองานพัฒนานักศึกษาเฉพาะทางเพื่อประเมินผลกิจกรรมในแต่ละ ปีการศึกษา ว่ามีประสิทธิภาพเพียงใดในการพัฒนานักศึกษา และสะท้อนความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย หรือไม่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปีถัดไป

ข้อเสนอแนะเพื่องานวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัย เรื่อง ศึกษาอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์และแพลตฟอร์มดิจิทัลต่อการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารและการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา
2. ควรจะมีการทำวิจัย เรื่องการศึกษาผลกระทบของช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม เช่น วันธรรมดา, วันหยุด, ช่วงสอบต่อการตัดสินใจเข้าร่วมของนักศึกษา
3. การวิจัยในครั้งต่อไปควรใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นและประสบการณ์ของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- การุณย์ ถนอมพิชัย. (2566). **ปัจจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครหลังวิกฤตโควิด-19** (ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). **สถิติสำหรับงานวิจัย** (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตรกัญญา ปิมปา. (2564). ประสิทธิภาพการให้บริการกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. **Journal of Legal Entity Management and Local Innovation**, 6(6), 213-226.
- เปรมประชา ดรชัย. (2561). **ตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**. **วารสารเกษมบัณฑิต**, 19(1), 89-101.
- สมโชค เฟ็งลี. (2563). **การศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. **ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น**.